

РЕШЕНИЕ

№ 13337

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 26.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **2366** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на С. П. И., ЕГН: [ЕГН], от [населено място], чрез адв. С. С. от САК, съдебен адрес [населено място] [улица] а, ет.1, офис 4, тел. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № ГРАМ 1411306 от 13.02.2026 г., издадена от Командир на отделение към СДВР, 04 РУ, с която на И. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.
В жалбата се твърди, че оспорения акт е издаден в нарушение на материалния закон, тъй като жалбоподателят не е имал никаква представа, че управлява МПС с прекратена регистрация. Освен това, незабавно са премахнати всички отрицателни последици от претендираното нарушение, тъй като за автомобила е сключена валидна ЗЗГО и на основание чл. 143, ал.11 от ЗДвП регистрацията му е възстановена. Иска се отмяна на ЗППАМ. Не се претендират разноски по делото

В с.з. жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.
Ответникът - полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, редовно и своевременно призован, не се явява. Представява се от юрк. С., който оспорва жалбата и иска отхвърлянето ѝ като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представени са и писмени бележки, в които посочва, че АО действа при условията на обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. ПАМ се налагала под прекратително

условие, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Не бил нарушен принципът за съразмерност.

СГП, редовно и своевременно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София-град, III отделение, 81-ви състав, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.02.2026г. срещу С. П. И. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 4390059 за това, че на същата дата, около 00, 22 часа, в [населено място] по [улица] с посока от [улица] към „Околовръстен път“ управлява собствения си лек автомобил „М. А 180“ с рег. [рег.номер на МПС], като при спирането му за проверка и извършената такава се установило, че въпросният автомобил не е регистриран по надлежния ред, тъй като е със служебно прекратена регистрация на основание чл. 143 ал.10 от ЗДвП на 06.01.2026г. С АУАН извършеното нарушение е квалифицирано по чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП - водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

При тези описани в АУАН данни е издадена процесната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № GRAM 1411306 от 13.02.2026 г., издадена от Командир на отделение към СДВР, 04 РУ, с която на И. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ подбуква „гг“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Съгласно справка на СДВР относно автомобила основанието за служебно прекратяване по чл.143, ал.10 от ЗДвП е получено уведомление от Гаранционния фонд за липса на валидна застраховка гражданска отговорност. Съгласно същата справка на 13.02.2026г./датата на ЗПАМ/ е служебно възстановена прекратената регистрация на автомобила „М.“. От същата дата, на която е издадена оспорената ЗПАМ е представена застрахователна полица за заплатена ГО със срок на действие от 14,40 ч. на 13.02.2026г. Същото е посочено в справката от Гаранционния фонд, като началната дата на покритие е 13.02.2026 от 14: 40 часа.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства, документите, приобщени към административната преписка, включително допълнително представените от ответника доказателства за неговата компетентност.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. министърът на вътрешните работи на основание чл. 165 от ЗДвП е определил да осъществяват контрол по ЗДвП и Областните дирекции на МВР и Столична дирекция на вътрешните работи в рамките на обслужваната територия. От своя страна, директорът на СДВР със Заповед № 513з-12086/14.10.2022 г. /, е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, сред които, по т. 2 са полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в

секторите „Охранителна полиция“ в районните управления на СДВР. Съгласно заповед № 513з – 2448/20.04.2015г. на директора на СДВР, издателят на ЗППАМ-В. М. е командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ в сектор „Охранителна полиция“ в 04 Районно управление на СДВР. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Заповедта за прилагане на ПАМ обаче е незаконосъобразна, като постановена в нарушение на административнопроизводствените правила, материалния закон и целта на закона, поради което следва да бъде отменена на основание чл. 146, т.3, т. 4 и т. 5 от АПК.

Описаните в АУАН № 4390059 от 13.02.2026 г. фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. Според чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая между страните се формира спор по установената от административния орган фактическа обстановка, в частност по редовността на процедурата за служебно прекратяване на регистрацията на автомобила. Жалбоподателят твърди, че не е имал никаква представа, че управлява автомобил със служебно прекратена регистрация и не намира да е извършил нарушение по чл. 175, ал.3 от ЗДвП като основание за налагане на ПАМ.

Според чл. 171 от ЗДвП : „За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: 1. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: з) (нова – ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) извън случаите по букви "а" – "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от: гг) 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3...“. Съгласно чл. 175, ал.3 от ЗДвП: „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер“. Съгласно чл. 140 ал.1 (Доп. – ДВ, бр. 11 от 2017 г., в сила от 31.01.2017 г., изм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) - По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Съгласно чл.143, ал.10 (Нова – ДВ, бр. 102 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., изм., бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) от ЗДвП- Служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Целите на ПАМ по ЗДвП са разписани в чл. 171 от същия закон, а именно за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

Текстът на чл. 22 от ЗАНН указва, че за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки.

Заповедта за налагане на принудителна административна мярка е индивидуален административен акт в смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията по чл. 146 АПК. В това число, за да бъде една принудителна административна мярка законна, същата трябва да отговаря на следните изисквания: да бъде прилагана само в изрично и точно изброени в закона случаи; да бъдат налагана само от посочените в правната норма органи; да бъде прилагана във вида и по реда, определен в правната норма. Принудителната административна мярка за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща преследваната от закона цел.

При действащата законова регламентация необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката е установено по надлежен ред управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

Нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП в редакцията ѝ след измененията (ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.) цитирана по-горе, регламентира служебно прекратяване на регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, като служебно прекратената регистрация на ППС се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика, след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. След измененията на ЗДвП, включително към датата на издаване на обжалваната заповед в чл. 143, ал. 10 от ЗДвП не се съдържа изискване за уведомяване на собственика на МПС от съответните органи на МВР за прекратена регистрация на автомобила.

Разпоредбата на чл. 574, ал. 10 от Кодекса за застраховането (КЗ) поставя задължение за Информационния център да уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и да им предоставя 14 - дневен срок от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка. Според чл. 574, ал. 11 от КЗ, когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява компетентния за регистрацията на пътни превозни средства в Р. България орган да прекрати регистрацията на превозното средство.

Нормата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП /в редакцията ѝ от 07.09.2025 г. / не съдържа задължение за администрацията на МВР да уведоми собственика на автомобила за служебно прекратената регистрация. В същото време, съобразно чл. 18б, ал. 1, т. 8 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства /Наредбата/ служебно се прекратява регистрацията на ПС по чл. 143, ал. 10 ЗДвП след уведомление от Гаранционния фонд. Съгласно чл. 18б, ал. 2 от Наредбата при прекратяване регистрацията по ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или т. 8/относимата за процесния случай/, се уведомява собственикът на ПС, посочен в регистъра. В настоящия казус регистрацията е прекратена по чл. 18б, ал. 1, т. 8 от Наредбата, при която хипотеза наредбата и към момента предвижда задължение собственикът на автомобила да бъде уведомен при прекратяване на регистрацията. Именно посочената наредба урежда редът, по който се извършва прекратяване на регистрацията на автомобила на основанията, разписани в закона. Разпоредбата на чл. 18б, ал. 2 от Наредбата е действаща и не се явява в противоречие с разпоредбата на 143, ал. 10 ЗДвП (ред. ДВ, бр. 64 от

2025 г.), тъй като последната не съдържа изрично правило, че за служебно прекратената регистрация не се уведомява собственикът на МПС, посочен в регистъра. Липсва основание за съда да не приложи нормативната разпоредба, тъй като същата не противоречи на съществуваща законова такава, само в който случай съобразно чл. 15, ал. 3 от ЗНА съдът не следва да приложи подзаконовата правна норма .

Според мотивите на Тълкувателно постановление № 2 от 5.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС по тълк. д. № 3/2022 г. - „Прекратяването на регистрацията не настъпва по силата на закона при непредставяне на доказателства за сключена застраховка „Гражданска отговорност“, а се извършва след автоматизирано уведомление от Гаранционния фонд по чл. 24 от Наредба № 54 от 30.12.2016 г. за регистрите на Гаранционния фонд за обмена и защитата на информацията и за издаването и отчитането на задължителните застраховки по чл. 461, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането. Собственикът на моторно превозно средство обективно няма как да знае кога точно е била прекратена служебно регистрацията на моторното превозно средство. Знанието за точната дата на дерегистрацията е от значение за субективната съставомерност на деянието. Обратното би довело до отговорност въз основа на предположение за знание. Едва след момента на узнаването на факта на прекратяването на регистрацията собственикът е длъжен да съобрази поведението си с дерегистрацията на моторното превозно средство и с породените от нея правни последици“.

В случая доказателства за изпълнение на процедурата за уведомяване, към датата на издаване на обжалваната заповед, не са били събрани и не са налични. Това, освен че сочи на допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила при постановяването на оспорения акт от гл. т на изискването по чл. 35 от АПК за изясняване на всички релевантни факти и обстоятелства, обуславя и недоказаност на елемент на административното нарушение, извършването на което е възприето като материалноправно основание за прилагането на процесната ПАМ. В този смисъл допуснатото процесуално нарушение е довело до фактическа, правна и доказателствена необоснованост на направения от правоприлагащия орган извод за наличие на основание за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "з" подбуква „ гг“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя.

По аргумент от чл. 574, ал. 10 от КЗ, за да се пристъпи към прилагане на реда за служебна дерегистрация първо следва да е била осигурена възможност на собственика на автомобила да представи доказателства за сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, едва след което Гаранционният фонд следва да уведомява компетентния за регистрацията на пътни превозни средства в Р. България орган да прекрати регистрацията на превозното средство. Задължението за уведомяване по чл. 574, ал. 10 от КЗ е съществено процесуално изискване за законосъобразност на прилаганите правни последици, с които законът свързва липсата на сключен, валиден и действащ договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, вкл. на налаганите административни санкции и принудителни административни мерки, тъй като именно с това нормативно установено изискване се обезпечава спазването на основните принципи по чл. 4 и чл. 6 от АПК - за законност и съразмерност.

В случая процесната ПАМ е наложена за "нарушение на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП". По делото няма доказателства за получаване на уведомяването на собственика за прекратената регистрация на МПС поради липса на застраховка гражданска отговорност. Поради това не може да се приеме, в светлината на Тълкувателно постановление № 2 от 5.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС, че са налице

доказателства за извършено нарушение, от жалбоподателя по настоящето дело, на чл.175, ал.3 от ЗДвП и от там да се обоснове прилагането на процесната ПАМ на това основание.

Издаденият административен акт не съответства на целите на прилагането на ПАМ, издаден е при формално прилагане на закона, като органът не е упражнил правомощията си по разумен начин, така че да не засяга права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за целта. Съобразно чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, с което се постигат разписаните в чл. 22 от ЗАНН и чл. 171 от ЗДвП цели. В случая това е станало непосредствено след момента на извършената на лицето проверка и на практика уведомяването му за прекратената регистрация на автомобила. От доказателствата по делото се установява, че според АУАН претендираното нарушение е от 13.02.2026 г. в „около 00,22 часа“. Съгласно справка от СДВР на 13.02.2026г. е служебно възстановена прекратената регистрация на автомобила „М.“. ЗППАМ е издадена, на 13.02.2026г. Представена е застрахователна полица за заплатена застраховка гражданска отговорност със срок на покритие от 14,40 ч. отново на посочената дата- 13.02.2026г. Съгласно справка от ГФ, превозното средства с рег. [рег.номер на МПС] има валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, застраховател ЗД „Бул Инс“ АД, като началната дата на покритие е 13.02.2026г. от 14:40:00 часа и крайната дата на покритие е 12.02.2027г. - 23: 59: 59 часа. Тоест, веднага, обективно, претендираното по АУАН нарушение, за преустановяване на което и предотвратяване на други от същия вид е била издадена ЗППАМ, е било прекратено. В това отношение е било напълно безпредметно отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо него придобива изцяло санкционен характер, какъвто не би следвало да има. В сходен смисъл е Определение 1661/13.02.2026 г. на Седмо отделение на ВАС по административно дело № 979/2026 г., в което е посочено "... следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 143, ал. 10, изр. 2 от ЗДвП, която указва, че служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Процесният случай, разгледан в светлината на цитираните разпоредби показва, че към момента на сключване на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ и представяне пред

административния орган на валидна полица за това, са настъпили материално правните предпоставки за служебно възстановяване на прекратената регистрация на превозното средство... Със сключването на валидна застраховка "Гражданска отговорност" са постигнати целите по чл. 22 от ЗАНН - предотвратяване и преустановяване на административното нарушение и предотвратяване и отстраняване на вредните последици от него".

Ето защо ЗППАМ като незаконосъобразен ИАА, следва да бъде отменен в която смисъл жалбата е основателна.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК
Административен съд – София-град, III отделение, 81 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на С. П. И., [ЕГН], от [населено място], чрез адв. С. С. от САК, съдебен адрес [населено място] [улица], ет.1, офис 4, тел. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № GRAM- 1411306 от 13.02.2026 г., издадена от Командир на отделение към СДВР, 04 РУ, с която на С. П. И. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ „гг“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП. Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

Съдия: